

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **A. B.**,
w przedmiocie wyroku łącznego
po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron,
wniosków Prokuratora Generalnego i skazanego
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją Prokuratora Generalnego
wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Legionowie
z dnia 22 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 867/21,
na podstawie art. 532 § 1 i 2 k.p.k.

postanowił:

**wstrzymać wykonanie wyroku łącznego Sądu Rejonowego w
Legionowie z dnia 22 kwietnia 2022 r., sygn. II K 867/21.**

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny wraz z kasacją złożył wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Wniosek w tym przedmiocie złożył również skazany.

W nadzwyczajnym środku zaskarżenia sformułowano zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku łącznego naruszenia przepisów prawa procesowego, tj. art. 366 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k., a w konsekwencji art. 607e § 1 k.p.k. - poprzez nieuwzględnienie w toku orzekania wynikających z akt sprawy informacji wskazujących, że skazany A. B. został

przekazany do P. w ramach realizacji Europejskiego Nakazu Aresztowania (ENA) w celu wykonania orzeczonych wobec niego kar pozbawienia wolności: roku i 6 miesięcy (wyrok Sądu Rejonowego w Olkuszu, II K 80/16) i roku (wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie, II K 709/16) oraz niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności związanych z przebiegiem postępowań wykonawczych dotyczących kar ograniczenia wolności orzeczonych przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w wymiarze: 6 miesięcy (V K 572/15) i roku i 6 miesięcy (V K 517/16) w zakresie zrzeczenia się przez skazanego prawa do korzystania z tzw. zasady specjalności, a następnie połączenie wyżej wymienionych kar i orzeczenie kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności w sytuacji, gdy obie kary ograniczenia wolności, nieobjęte ENA, nie mogły być połączone w trybie art. 87 § 1 k.k. z uwagi na brak oświadczenia skazanego o wyrażeniu zgody na ich wykonanie. W konsekwencji brak było warunków do połączenia skazań we wskazanej konfiguracji.

Nie tracąc z pola widzenia tego, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia (art. 532 § 1 k.p.k.) ma charakter ekstraordynaryjny, bowiem stanowi odstępstwo od ogólnej reguły, wedle której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia (art. 9 § 2 k.k.w.), odstąpienie od tej zasady okazało się w niniejszej sprawie niezbędne. Wniosek takowy wypływa z faktu, że nawet przy pobieżnej lekturze nadzwyczajnego środka zaskarżenia widoczne są uchybienia implikujące wysoce prawdopodobną perspektywę uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Pomimo wstępnego charakteru tej oceny, gdyż podniesione zarzuty będą przedmiotem kompleksowej weryfikacji dopiero w trakcie rozpoznawania kasacji, stwierdzić obecnie należy, że występuje in casu przesłanka zastosowania wnioskowanej instytucji wstrzymania wykonalności orzeczenia.

[PGW]

[ms]

